

12-10 † Μνήμη τοῦ Εὐγνώμωνος

Ληστοῦ ΔημἈ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰπὼν τὸ μνήσθητι, ξύλῳ ὑφού-
μενος, τρυφῆς ἡξίωσαι, ληστὰ μα-
κάριε, ὑπὸ Χριστοῦ παναληθῶς,
ΔημἈ ἐν τῷ Παραδείσῳ· σὺ γὰρ
ἀναρμάρτητον, ὡμολόγησας ἄνα-
κτα, οὐρανοῦς καὶ γῆς Θεόν, θεο-
λόγος γενόμενος· διὸ αἰτούμεθά
σου πρεσβείαις, ὅπως ἐκφύγωμεν
γεέννης.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ληστήν Σου ἡξίωσας τῆς ἀθανά-
του ζωῆς, εἰπόντα τὸ Μνήσθητι ἐπὶ
Σταυροῦ ἀγαθέ, τῇ μακροθυμίᾳ
Σου· ὅθεν τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ

Σὸν Ἅγιον Εὐλὸν, δώρησαι ἐγκλη-
μάτων, τὴν ὀφλὴν ἐλεῆμον, καὶ
σῶσον ἀπάντων τὰς ψυχὰς, μόνε
φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον·
διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυ-
ρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδε-
ξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανά-
του τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὡς ἄκακος ἄμνός, ἐσταυρώθης
ἐν μέσῳ, κακούργων Λυτρωτά, ὡς
Προφῆται ἐνθέως, προῦκήρυξαν τὸ
Πάθος Σου, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον,
προορῶντές Σε, οὐδόλως ἔχοντα
εἶδος, τὸν ὑπὲρ βροτούς, πέλοντα
κάλλει ὠραῖον, Θεάνθρωπον Κύ-
ριον.

Δόξα.

Υμνήσωμεν πιστοί, ἐν ψαλμοῖς
μελιρρύτοις, τὴν θείαν τοῦ ΔημἈ,
πανσεβάσμιον μνήμην, Ληστοῦ τοῦ
θεόφρονος, εἰρηκότος τό· Μνήσθητι
πρὸς φιλόανθρωπον, ἐπὶ Σταυροῦ
ὑψωθέντα, γενομένου τε, τοῦ Πα-
ραδείσου πολίτης, καὶ δόξης συμ-
μέτοχος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπῆκοντες ἐχθροῦ, πονηραῖς
συμβουλίαις, ἐπίχαρμα αὐτοῦ, καθ'

ἐκάστην ἡμέραν, γενώμεθα πρά-
ξεις, φιλαμάρτητοι πέλοντες, ἀλλὰ
πάνανγε, πρὸς Σὲ θαρρόυντες
βοῶμεν· ἐλευθέρωσον, ἐκ τοῦ
σατᾶν ἡμᾶς πάντας, καὶ σῶσον
πρεσβείαις Σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη ἐπέφανε τοῦ πανευφύ-
μου Ληστοῦ, εἰπόντος τὸ Μνήσθητι
ἐν Γολγοθᾷ πρὸς Χριστόν, καὶ
ὡμολογήσαντα, Δίκαιον καὶ ἁθῶν,
τὸν ἀχράντους παλάμας, τείναντα
ἐκουσίως, ἀγκαλίσασθαι κόσμον,
ἐνθέρμοις πρὸς Θεὸν προσευχαῖς,
τούτου αἰτούμενοι.

Δόξα.

Ἐν χώρᾳ Αὐσίτιδι λησται
οὐσίαν Ἰώβ, ἀφήρπασαν ἅπασαν
ἀλλ' οὗτος οὐ γογγυσμῶ, Θεῷ ἐξε-
στόμισε, ἐν δὲ Κρανίου τόπῳ, τῆς
τρυφῆς Παραδείσου, ἄλλος Ληστής
εὐγνώμων, ἠξιώθη Σοὶ φήσας, τὸ
Μνήσθητί μου Χριστὲ Σωτήρ, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γεισμοῦ πυρὸς θλίψεων ἐχθρῶν
τε ἐπιβουλῆς, καὶ πάσης κακώσεως
τοὺς Ὁρθοδόξους λαούς, Παρθέने
ἐκλύτρωσαι, Σὺ γὰρ κατὰ δαιμό-
νων, Φοβερά Προστασία, πέλουσα
ἀπαλάττεις, ἡμᾶς τούτων κακίας·
διὸ τοὺς Σὲ ὑμνοῦντας ᾠδαῖς, δί-
δου τὰ κρείττονα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος
δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τοὺς ἐπτὰ ἐπὶ Σταυροῦ, λόγους
ἀκούσωμεν Χριστοῦ, τὸ Ἐλωῖ Σα-
βαχθανί, τὸ Πάτερ ἄφες οὖν
αὐτοῖς, τὴν ἁμαρτίαν καὶ τῷ Ληστῇ
ἐν Παραδείσῳ, σήμερον σὺ ἔση,

ὁμολογήσαντί Σε, ἰδοὺ νῦν ὁ υἱός
σου, ἰδοὺ δ' ἡ μήτηρ σου, ὡς
αὐτοῖς οἰκτίρμον ἔφησας ἰδὼν Μη-
τρὶ Ἰωάννη τε φίλῳ, Διψῶ καὶ
πνεῦμα, πρὶν παραδώσεις εἰπὼν
τετέλεσται Σωτήρ μου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρόσδεξαι ἡμῶν ἀγνή, τὴν προ-
σευχὴν τὴν πενιχράν, ὅτι γιγνώσκο-
μεν θερμήν, καὶ εὐσυμπάθητον
βροτοῖς, Σὴν ἱκεσίαν πρὸς τὸν Ὑῖον
καὶ ἄρωγὴν Σου· ἄκουσον αἰτήσεις
καὶ καρδιῶν στεναγμούς, ἀνάγκας
τε καὶ θλίψεις, τῶν προσκαλού-
ντων Σε. Τάχει οὖν αὐτὰς ἐκπλή-
ρωσον ὦ Δέσποινα, καὶ ἰλέωσαι
Λόγον, ἐκ Σοῦ τεχθέντα, καὶ Σταυ-
ρωθέντα, ὦ Δέσποινα καὶ ἰλέωσαι
Λόγον...

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγί-
οις Αὐτοῦ. (δψ)

Σπῆχ. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, τῶν Ἀχράντων Παθῶν.

(Λουκ. κγ' 32-49).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακούργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῇ

σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ληστοῦ, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον ᾠχος πλ. β' Γερασίου.

Κήμερον, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε, ναοῖς τιμήσασθαι, Ληστὴν τὸν εὐγνώμονα, τὸν ἐπιτιμήσαντα βλάσφημον συσταυρωθέντα, οὐδὲ φοβεῖ σε τὸν Θεον, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ, καὶ πρὸς Ἰησοῦν εἰπόντα, ἐν μεταγνώσει καὶ πίστει, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Σῶσον ὁ Θεὸς πᾶν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ᾠδὴ α'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσεί ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσεί ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρα-
σμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σω-
τηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν
καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβο-
λαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη,
τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
σου, Πανάμωμε.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ὡς τῇρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με
τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προ-
σφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὴν διάνοιαν.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θε-
ομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λο-
χεύτρια.

Εἶτα, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου δύο.

ᾠδὴ α'

ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Σπῆχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Πίστει λαοί, ἄσωμεν ἄσμα, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῷ δεξιόθεν δείξαντι,
Ληστῇ εὐγνώμονι, εἰς ἡμῶν σωτη-
ρίαν, ὡς τύπῳ μετανοίας, μνήσθητι
λέξαντι.

Σπῆχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βιοτῆς, τρίβον ἀνύσας στενήν,
ἐν Σταυρῷ Ληστῆς τῷ πλάστη,
μνήσθητί μου, θρήνοις ἔκραξεν,
ὅταν ἔλθῃς ἀνθρώπων, τὰς πράξεις
κατακρίναι, μόνη φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Θέλων ζωὴν, λήψεσθαι θείαν, ἐν
ξύλῳ Δημᾶ, τῷ φιλευσπλάγχνῳ
ἔφησας κραυγῇ, τὸ μνήσθητι μετα-
γνοὺς ἐπὶ πάντα, ἀνθρώποις ἐπε-
πράχεις, τοῖς κακουργήμασιν.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡ Μαριάμ, ταῖς μητρικαῖς Σου
λιταῖς πρὸς Υἱόν, σῶσον ἡμᾶς πα-
νάμωμε, τοὺς παροργίσαντας, τὸν
θυμὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ὄντας κα-
τακρίτους, ὡς εὐσυμπάθητος.

Ὁ β' Κανὼν, ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σπῆχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Εὐγνώμων ἐδείχθης ληστὰ
Δημᾶ, εἰπὼν μνήσθητί μου, τῷ
εὐσπλάγχνῳ Παμβασίλει, ὡς εἶδες
συμπάσχουσιν τὴν κτίσιν, μετανο-
ήσας τοῖς σοῖς πλημμελλήμασιν.

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπῆρξας κακούργος καὶ μοχθηρός, ἐν βίῳ ὡς ἄρπαξ, ἀδικήσας Ληστὰ βροτούς, ἀλλ' ὅμως μικρὸν χρόνον πρὸ τέλους, τῇ μετανοίᾳ Παράδεισον ὥκησας.

Μετὰ τοῦ βλασφήμου κακοῦ Ληστοῦ, τοῦ ἐξ εὐωνύμων, συνεσταύρωσαι τῷ Χριστῷ, ὧς ἔγνωσ παθόντι ἐκουσίως, ἐν Γολγοθᾷ ὡς Θεὸν ὠμολόγησας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ελθὲ εἰς βοήθειαν τῶν πιστῶν, ἀγνή Θεοτόκε, ἀνωδίνως ἡ Λυτρωτήν, τεκοῦσα Ὑῖὸν Πατρὸς ἀνάρχου, καὶ ὡς Παρθένος αἰεὶ διαμείνασα.

Ὡδὴ γ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη

πανύμνητε.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν Ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Σπ'χ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν Ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὡδὴ γ'. **Στερέωσον ἡμᾶς**

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ληστής ὡς ὁ πατήρ σου γεγένησαι Δημᾶ, γηγενεῖς πολλῶ ζημιώσας, πορωμένην τὴν συνείδησιν, καὶ τὴν καρδίαν κρατῶν ἀνελέητον.

Σπ'χ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Η γλῶττά σου πρὸς Κτίστην ἐφώνησεν, ἐν ξύλῳ τὸ μνήσθητι ἐκ βαθέων, ὅταν εἶδες κτίσιν πάσχουσαν, καὶ Τοῦτον Κύριον ἐθεολόγησας.

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερέωσον ἡμᾶς, Ληστὰ εὐγνώμον, ἐμφόβως Θεῷ, ἔχειν καθ' ἑκάστην, φῶς ἡλίου θεασάμενος, ἀφ' ὧρας ἑκτης κρυβέν καὶ μετέπειτα.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

Τεκοῦσα σὺν Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀσπόρως Υἱὸν Πατρὸς προανάρχου, ἐπελεύσει θείου Πνεύματος, ἡμῖν Παρθένε, χαρὰν θείαν ἔδωκας.

Ἐπερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεύσας πρὸς Θεάνθρωπον, εἶπας Ληστὰ Τούτῳ μνήσθητι, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ ἀνηρημένῳ, ἐκοντὶ σῶσαι πλᾶσμά Του.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ εὐσυμπαθείας σου Ληστὰ, πρὸς Κτίστην συμπάσχοντα, ξύλῳ Σταυροῦ, ὑπὸ ἀχαρίστων Ἰουδαίων, ἣν ἔδειξας.

Δόξα...

Κέλεσι κατέαξαν, καὶ σοῖς ὀστέοις συνέτριψαν, ἵνα τὸ ζῆν, πρὸ Σαββάτου λίπης, σὺν ἑτέρῳ ληστεύσαντι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δέσποινα ὀχύρωμα, τῶν Ὁρθόδοξων εἶ πάντοτε, ἐλπίς χαρά, καὶ παραμυθία· διὸ ὕμνοις Σε μέλομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτῆς ἐπέλαμψεν, αὐθις ἡμέρα, δεῦτε οὖν φιλέορτοι, Δημᾶ εὐγνώμονος Ληστοῦ, ἐν μελωδήμασιν ἄσωμεν, τὴν θείαν μνήμην, αὐτὸν πρέσβυν ἔχοντες.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Σῇ Σκέπῃ ἄχραντε, καὶ προστασία, τοὺς πιστοὺς κραταίωσον, εἰς Σε ἐλπίζοντας ἀεί, καὶ ἀντιλήπτωρ πανύμνητε, γενοῦ καὶ τείχος, αὐτῶν ἀπροσμάχητον...

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ληστῆς ἐβόησε, Σοὶ μνήσθητί μου, καὶ πολίτης γέγονε, τοῦ Παραδείσου παρευθὺς, ἡμᾶς δὲ τούτου δεήσεσι, τῆς κακουργίας, ἐχθρῶν ρῦσαι εὐσπλαγχνε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Προφητάνακτος Ψαλμωδοῦ προφήσαντος· ἰδοὺ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν Σοῦ τοῦ ἀναμαρτήτου καὶ ἀθανάτου Θεοῦ, σταυρωθέντος ἐν μέσῳ δύο κακούργων ληστῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐβλασφήμει Σε, μετὰ τῶν ἐμπαιζόντων θεοκτόνων Ἰουδαίων, ὁ δ' ἕτερος ἐθεολόγει, Σοῦ τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν καὶ παντοδυναμίαν, ἐπὶ τοῖς τούτου ἐγκλήμασι θρηνῶν· ὅθεν, ἰδὼν τὰ παράδοξα τῆς κτίσεως, ἔμφοβος ἐγένετο, μεταγνοὺς δὲ δι' ἃ ἐπεπράχει βλάβας γηγενεῖς, καὶ ὁμολογήσας Σε Δεσπότην, τό· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου, γο-

ερῶς ἔκραξεν, ὀλίγον πρὶν ἐκπνεύσει, καὶ τῆς φωνῆς σου ἐπακούσας, τὸν Παράδεισον ἐκληρώσατο, ὡς εὐγνωμοσύνης πρότυπον. Διὸ ἡμεῖς μακρόθυμε καὶ φιλάνθρωπε Σωτήρ, ἐν τοῖς θείοις σου οἴκοις προστρέχοντες, ἀσπαζόμεθα τὴν τοῦτου ἁγίαν μορφήν, κρείττω αἰτούμενοι, ἅπερ πᾶσι παρέχει, ὁ ὁδηγὸς τῆς μετανοίας καὶ πρῶτος Θεολόγος, ὁ πλήξας τῷ Σταυρῷ βελίαρ τὰ ἔνεδρα, ὃν νῦν ἐπαξίως τιμῶμεν ἐν ἁσμασι, βοῶντες εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας πρὸς αὐτόν· τῆς κακουργίας ἐχθρῶν ῥῦσαι εὐσπλαγχνε.

Συναξάριον.

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ ἐκ δεξιῶν συσταυρωθέντος εὐγνώμονος Ληστοῦ, οὗ τοῦνομα Δημᾶς, γεγονότος πρώτου πολίτου τοῦ Παραδείσου.

Ἦστραψε Θεοῦ φωτί, ληστής εὐγνώμων,

ἐν Σταυρῷ τρανῶς εἰπὼν Κυρίῳ· μνήσθητί μου.

Δυοῖν καὶ δεκάτῃ, ὑψιμέδωνι ἄειρε, πιστὸς Δημᾶς γῆθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόβου, Τάραχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Σπίχοι

Ξίφει Τάραχος, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος,

Ἦσαντο νίκην, γῆν προβάντες ταράχου.

Τμήθη δωδεκάτῃ, Πρόβος, Ἀνδρόνικος, Τάραχός τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Καλλινίκου Μάρτυρος Δομνίνης.

Σπίχοι

Μέλη Δομνίνα καὶ περ ἑξαρθρουμένη,

Οὐκ ἦν ἀληθῇ πίστιν ἑξαρνούμενη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Παρθένου.

Οἱ Ἅγιοι ἐβδομήκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Λί Ἅγιοι Μάρτυρες Μαλεφθᾶ, Ἀνθία καὶ οἱ Μάρτυρες, Ἰουβεντίνος, Μάξιμος, Δωρόθεος καὶ Διόδωρος, ξίφει καὶ πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὥδ' ἡ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὥδ' ἡ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδ' ἡ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδ' ἡ η'

Σπ'χ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠδὴ δ')

Σπ'χ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. ᾠδὴ θ'

Απας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Λύθημερὸν πολίτης, θείας τρυφῆς σὺ γεγονώς, Δημᾶ ἀξίωσον πάντας, ὡς κλίμαξ πρὸς τὸν οὐρανόν, χαῖρε πιστῶν ἱκεσία, Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Ἐὼτερ εὐχαῖς Μητρός Σου, ὁ ὑψωθεὶς ἐκὼν Σταυρῷ, τοὺς προσκυνοῦντας Τριάδα, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, σῶσον καὶ δεῖξον μετόχους, σὺν τῷ Ληστῇ Παραδείσου.

ΑΙΝΟΙ. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἄσμασιν ἄσωμεν, τὴν μακάριαν μνήμην, τοῦ εὐγνώμονος πάνυ, Ληστοῦ θεολογήσαντος ἐν Σταυρῷ, Ἰησοῦν τὸν Θεάνθρωπον, καὶ Παραδείσου τῆς θείας ὄντος τρυφῆς, γευομένου ὡς συμμέτοχος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦλθες ληστὰς καὶ τελῶνας σῶσαι φιλάνθρωπε, τῆς μετανοίας τρόπους, ὑποδείξας Σοῖς λόγοις· διό Σε ὁ ἐν ξύλῳ καλὸς Ληστής, ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, παντάναξ ἔφησε μνήσθητι γοερῶς, ἀνακράξας μετὰ πίστεως.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῇ παραβάσει κλεισθεῖσαν πάλιν ἠνέωξας, τοῦ Παραδείσου θύραν, ὃ Ληστὰ θεοφᾶντορ, εἰπὼν τὸ μνήσθητί μου εἰλικρινῶς, τῷ Σωτῇρι οἰκτίρμονι, εὐγνωμοσύνην δεικνὺς τῷ ἐπὶ Σταυροῦ, ὑψωθέντι σῶσαι ἅπαντας.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μνήμην σου θείαν τελοῦντες Δημᾶ αἰοίδιμε, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα, καὶ σῶσαντα ἀνθρώπους ἁμαρτωλούς, μετανοίας τοῖς δάκρυσι· διὸ νῦν ἄσματα πρόσδεξαι ἱερά, καὶ ἡμῶν Θεῷ μνημόνευσον.

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ. α'.

Καλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι τῷ πνεύματι, ἐν τῇ σεβασμῖα μνήμῃ τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ πρὸς Χριστόν. Ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν θεορρήμονα ἄνδρα, ὕμνοις εὐφημείσθωσαν. Διὸ καὶ νῦν

φιλέορτοι, ἐν ναοῖς Κυρίου συνελθόντες, τοῦτον ἁσμάτων ἄνθεςιν ἐγκωμιάσωμεν, ὅτι ὄντως κέκτνυνται, οἱ πένητες θησαυρόν, οἱ ἐν αἰχμαλωσίᾳ τοῖς πάθεσι ῥύστην, οἱ ἐν κινδύνοις ἐλευθερωτήν, οἱ κατατρεγμένοι βοηθόν, οἱ ὁδοιπόροι συνοδίτην, οἱ ἐν εἰρκτῇ τύπον ὑπομονῆς, οἱ ἁμαρτωλοὶ ὁδηγὸν μετανοίας, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες ἰατῆρα. Οἱ πάντες ταχὺ ἀντιλήπτορα, δαιμόνων ὀλετῆρα, καὶ πίστεως ἀσάλευτον στῦλον, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὦ Δημᾶ παμμακάριστε, φύλαττε καὶ σκέπε ἡμᾶς, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, καὶ σῶζε γένος Ὁρθοδόξων, ἐξ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη. Ἦχος πλ. α΄

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ

κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰπὼν τὸ μνήσθητι, ξύλῳ ὑφού-
μενος, τρυφῆς ἡξίωσαι, ληστὰ μα-
κάριε, ὑπὸ Χριστοῦ παναληθῶς,
Δημᾶ ἐν τῷ Παραδείσῳ· σὺ γὰρ
ἀναρμάρτητον, ὠμολόγησας ἄνα-
κτα, οὐρανοῦς καὶ γῆς Θεόν, θεο-
λόγος γενόμενος· διὸ αἰτούμεθά
σου πρεσβείαις, ὅπως ἐκφύγωμεν
γεέννης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ

ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

ᾠχος β'.

Στίχ. Ἄνιμι, ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὦν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος..

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ληστήν Σου ἠξίωσας τῆς ἀθανάτου ζωῆς, εἰπόντα τὸ Μνήσθητι ἐπὶ Σταυροῦ ἀγαθέ, τῇ μακροθυμίᾳ Σου· ὅθεν τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ Σὸν Ἅγιον Εὐλὸν, δώρησαι ἐγκλημάτων, τὴν ὀφλὴν ἐλεῆμον, καὶ σῶσον ἀπάντων τὰς ψυχὰς, μόνε φιλάνθρωπε.

Μικρὰ Εἰσοδός. Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,, (ὁ β΄ χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ΄. Τὴν ὥραιότητα.

Εἰπὼν τὸ μνήσθητι, ξύλῳ ὑφούμενος, τρυφῆς ἠξίωσαι, ληστὰ μακάριε, ὑπὸ Χριστοῦ παναληθῶς, Δημᾶ ἐν τῷ Παραδείσῳ· σὺ γὰρ ἀναρμάρτητον, ὡμολόγησας ἄνακτα, οὐρανοῦς καὶ γῆς Θεόν, θεολόγος γενόμενος· διὸ αἰτούμεθά σου πρεσβείαις, ὅπως ἐκφύγωμεν γεέννης.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ληστήν Σου ἠξίωσας τῆς ἀθανάτου ζωῆς, εἰπόντα τὸ Μνήσθητι ἐπὶ Σταυροῦ ἀγαθέ, τῇ μακροθυμίᾳ Σου· ὅθεν τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ Σὸν Ἅγιον Εὐλὸν, δώρησαι ἐγκλημάτων, τὴν ὀφλὴν ἐλεῆμον, καὶ σῶσον ἀπάντων τὰς ψυχὰς, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον . ᾠχος β΄

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Εἰς Μεγαλομάρτυρα

Προκείμενον. ᾠχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Σπῆχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσονται ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶγ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγληγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέσσεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχὸς Β΄

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσει ἢ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σπ'χ. β΄. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον

Το Ζ' των ἀγίων Παθῶν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ΄.

(Ματθ. κζ' 33-54).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον

Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· «Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον», καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλάσφημουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι Ἥλί, λιμᾶ σαβαχθανί;

Τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἓξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. ἦχος πλ. α'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα

τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. *(τρίς)*

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγίνε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.

